

[K. Hølvæg Petersen.]

at det skete i forbindelse med en rejse, jeg måtte tage til Strasbourg, mens man forud for rejsen havde sagt, at man godt kunne lade det ligge til efteråret. Det skete altså ikke, og jeg syntes faktisk, at det var gået så ilstomt til, at man måtte reagere, hvad jeg gjorde ved anden og tredje behandling. Og så har jeg det forfængelige håb, at der i den udvikling, der er sket siden sidst, måtte være kommet impulser til at besinde sig, for der er jo tid til det. Vi har en radioordning i øjeblikket, som meget vel kan løbe videre, uden at der sker nævneværdige forandringer, desværre kun.

De referater, vi har fået af de møder, der har været i radiatorådet siden det nye tilskud, der er kommet, tyder jo på en meget stærk forøgelse af den politiserende virksomhed. Nu siger ministeren, at hun er enig med sin forgænger i det hensigtsmæssige i radiatorådets sammensætning, altså i, at vi har en overvældende politisk dominans. Ministeren var så flink at lægge et par oven i de 21, jeg havde registreret, så hun nåede op på 23 af 26. Jeg tror ikke, der findes noget andet sted på kloden, hvor man ville sige, at det var rimeligt, at man til ledelsen af en samfundsinstitution som denne gav den politiske dominans en sådan overvældende styrke.

Hun var enig med sin forgænger, hr. Niels Matthiasen, der her i tinget udtalte, at den bedste garanti for en klarere adskillelse mellem staten og Danmarks radio var en åbenlys og afbalanceret politisk repræsentation. Det skulle altså være en garanti for en klar adskillelse fra staten. Lad mig som min opfattelse sige, at Danmarks radios programmæssige selvstændighed kun har betydning, såfremt den manifesterer sig som en uafhængig faktor over for statsmagtens faktiske ihændehaver: regering og folketing. Der er jo ikke tale om uafhængighed, når folketinget i så høj grad dominerer. Hvordan kan man da så sige, at det er en uafhængighed af staten? Hvordan opfatter befolkningen dette folketing? Hører vi da ikke med til magtens faktiske indehavere? Det er en formalisme, som er helt urimelig, at anvende i denne debat. Lad os dog i det mindste gøre op med den slags ting, som ikke kan have mening, og som folk ikke begriber.

Men det, jeg ville sige, er, at det kan un-

der alle omstændigheder ikke være fornuftigt, at man i ledelsen af et så kompliceret foretagende som Danmarks radio har en vidtdreven politisering, fordi man bruger så megen tid på de ting, detaljer og urimelige småting, som kan gøres politiske, alt imens man forsømmer de egentlige ledelsesopgaver. Der er ikke nogen, der fra denne talerstol vil stå op og sige, at radiatorådet er den ideelle ledelse af denne institution. Jeg har ikke hørt nogen føre noget som helst forsvaret, der har været overbevisende, for, at den ordning, vi har, og den, vi nu får, skulle være hensigtsmæssig. Jeg kan ikke se, at det er antageligt, at man fortsætter med en sådan overvægt af den politiske sektor.

En anden ting er, at 26 medlemmer, som man nu er nået op på, er også for stort et tal til, at man kan have en egentlig ledelse. Hvorfor dog ikke følge den ordning, man har i BBC, hvor man har et langt mindre antal? Det er den ordning, jeg antydede i mit mindretalsforslag i foråret.

Jeg mener, vi skal skille lovgivning og administration. Jeg mener, at det er folketingets opgave at følge, hvad der sker, men det skal ske igennem debatter her i tinget som den, vi nu skal have den 26. marts. Her kan folketinget diskutere de lange linjer, hovedprincipperne, i Danmarks radios virksomhed. Det skal ikke foregå i det miniaturefolketing, der holder møder ude i Radiohuset engang imellem. Det har ingen mening.

Ministeren sagde, at der forestod forhandlinger med Amtsrådsforeningen. Det vil altså sige, at man står på bar bund. Det vil sige, at der ikke er taget noget skridt til at få disse programråd nedsat. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad planerne så er nu. Nu skal der altså føres nogle forhandlinger og laves nogle aftaler, men vi kan komme i den situation, at disse samtaler vil føre til, at man fra Amtsrådsforeningen siger: vi må have noget konkret at holde os til, vi må have nogle bemyndigelser, vi må have nogen kompetence. Ja men det findes der ikke antydning af i loven. Der findes ikke antydning af kompetence i bemærkningerne. Hvordan vil man så tilvejebringe den uden en lovændring, uden en fornyet debat her i salen? Efter det, der står i bemærkningerne til lovens § 11, skal man kunne virke rådgivende over for de medarbejdere fra Dan-